

„Pane učíteli, nezkoušejte nás,“ zaprosila Olga Trampotová.

„No dobrá. Nebudu vás trápit. Ostatně, o té době toho moc nevíme. V Egyptě vládli faraoni, ale jak tehdy vypadalo území dnešních Čech, o tom můžeme jenom spekulovat. Lidé už si tenkrát dokázali potravu sami pěstovat, chovali dobytek a lovíli divokou zvěř, což zní jako idylka, ale z té doby také pocházejí rozsáhlá pohřebiště, jejichž původ je podle všeho rituální. O náboženských představách tehdejších lidí toho moc nevíme. Zdá se, že lidské oběti nějakému neznámému bohu byly docela běžné.“

„Brr,“ otrásla se Jana Stárková. „A na tom Vladaři bylo taky takový pohřebiště?“

„To ne, ale podle vykopávek tam bylo ohromné město s vysokými hradbami. Temeno hory je dostatečně veliké, aby se na něm dalo pěstovat obilí, a je na něm dokonce uměle vyhloubené jezero na zachytávání dešťové vody.“

„Tak jak to, že tam dneska žádnéj hrad není?“

„Správná otázka Filipe. Zdá se, že původní hradiště zachvátil požár. Buď jej zapálili obléhatelé, nebo šlo o nešťastnou událost, anebo ještě něco jiného.“

„Co?“

Učitel pokrčil rameny.

„To nikdo neví. Mohlo jít o záměrné vypálení sídla zasaženého morem, nebo snad rituální odchod z prokletého místa, či třeba o útok mimozemšťanů“

„Prosím?“

„I takové teorie jsou. Historikům totiž vrtá hlavou, proč po požáru zůstal vrchol Vladaře neobydlený. To, že nějaké hradiště vyhořelo, bývalo celkem běžné a lidé se tam pak rychle vrátili. Vladař však zůstal opuštěný. Býval to jen úkryt všelijakých loupeživých rytířů. Naposledy tam sídlil vévoda Rohovec z Vršovců. To bylo v devátém století našeho letopočtu. V ruinách jeho hrádku se později opevnil i Jan Žižka, když tudy prchal před vojskem Jindřicha z Plavna. To se stalo v roce 1421...“

„Slíbil jste, že nás nebudete trápit žádnýma letopočtama.“

